

8 Ιουνίου, 1992

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ ΑΝΤΩ-
ΝΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΑΕΡΟΠΟΡΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΗΝ ΠΟΙ-
ΝΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ 6289/92 ΠΟΥ ΕΚΔΙΚΑΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑ-
ΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΠΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ ΣΤΗ ΛΕΜΕΣΟ ΓΙΑ ΝΑ
ΤΟΥ ΧΟΡΗΓΗΘΕΙ ΑΔΕΙΑ ΝΑ ΥΠΟΒΑΛΕΙ ΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚ-
ΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI ΚΑΙ/Η ΠΡΟΗΒΙΤΙΟΝ

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΗΜΕΡ. 3/6/92 ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΑΠΕΡΡΙΨΕ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΗ-
ΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΖΗΤΟΥΣΕ ΝΑ ΑΝΑΒΛΗΘΕΙ Η
ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΚΑΙ/Η ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΥΘΗΜΕΡΟΝ

(Αρ. Αίτησης 110/92).

5 *Προνομακά Διατάγματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώ-
ρηση αίτησης για έκδοση διαταγμάτων certiorari και prohibition
εναντίον απόφασης του Κακουργοδικείου Λεμεσού με την οποία
αρνήθηκε να χορηγήσει αναβολή στην ακρόαση υπόθεσης στην
οποία ο αιτητής ήταν κατηγορούμενος, ούτως ώστε να του δοθεί η
ευκαιρία να διορίσει δικηγόρο — Δεν χωρεί έκδοση προνομακίου
διατάγματος σε περιπτώσεις όπου το ελεγχόμενο Δικαστήριο
άσκησε διακριτική εξουσία — Υπό τις περιστάσεις δεν αποδειχθή-
κε εκ πρώτης όψεως υπόθεση.*

10 Ο αιτητής ήταν κατηγορούμενος, μαζί με άλλα πρόσωπα, ενώ-
πιον του Κακουργοδικείου Λεμεσού για υπόθεση παράνομης κα-
τοχής εκρηκτικών υλών και πρόκληση κακόβουλης ζημίας σε κα-
τοικία με εκρηκτικές ύλες. Η δίκη επρόκειτο να αρχίσει την 1.6.92
15 αλλά πριν από την έναρξη της διαδικασίας οι δύο δικηγόροι που
εμφανίζονταν για τον αιτητή ζήτησαν και πήραν άδεια από το Δι-
καστήριο να αποσυρθούν από την υπόθεση. Στη συνέχεια το Δικα-
στήριο διέκοψε για να δώσει ευκαιρία στον αιτητή να εντοπίσει
20 άλλο δικηγόρο που θα ήταν πρόθυμος να αναλάβει την υπεράστι-
σή του. Επειδή ο αιτητής δεν κατόρθωσε να εξεύρει δικηγόρο κατά
την διάρκεια της διακοπής, το Κακουργοδικείο ανάβαλε την υπό-
θεση για δύο ημέρες για να δοθεί η ευκαιρία στον αιτητή να διορί-
σει δικηγόρο. Στις 3.6.92 ο αιτητής πληροφόρησε το Δικαστήριο
25 ότι είχε εξεύρει δικηγόρο αλλά εκείνος δεν είχε χρόνο να παρου-
σιασθεί στο Δικαστήριο παρά μόνο μετά τις 15.7.92. Το Κακουρ-
γοδικείο ανέφερε ότι δεν ήταν δυνατό να αναβληθεί η υπόθεση για
τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα και προσφέρθηκε να δώσει στον
αιτητή κάθε διευκόλυνση για να εξεύρει άλλο δικηγόρο, αλλά ο αι-

τητής επέμενε στην αρχική του επιλογή. Η κατηγορούσα αρχή και οι δικηγόροι των άλλων συγκατηγορουμένων του έφεραν ένσταση στη χορήγηση τόσο μακράς αναβολής. Στη συνέχεια το Κακουργοδικείο απέρριψε το αίτημα για αναβολή του αιτητή και άρχισε την εκδίκαση της υπόθεσης με την αιρόαση των πρώτων μαρτύρων κατηγορίας. 5

Ο αιτητής ζήτησε άδεια καταχώρησης αίτησης για έκδοση διαταγμάτων certiorari και prohibition εναντίον της πιο πάνω απόφασης του Κακουργοδικείου, ισχυριζόμενος ότι η εν λόγω απόφαση παραβίαζε το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα του να έχει ελεύθερη επιλογή δικηγόρου, ότι αντίβαινε με τους κανόνες της φυσικής δικαιοσύνης, και ότι ήταν αντίθετη με την ιδέα της αειβόδίκαιης δίκης (fair trial). 10

Αποφασίσθηκε ότι:

(α) Αν και το ισχύον δίκαιο αναγνωρίζει την ελευθερία επιλογής δικηγόρου, η εξάσκηση του δικαιώματος αυτού πρέπει να εναρμονίζεται με άλλες συγκλίνουσες συνταγματικές επιδιώξεις, όπως είναι η απονομή της δικαιοσύνης μέσα σε εύλογο χρόνο. Υπό τις περιστάσεις, δεν είχε υπάρξει στέρηση του δικαιώματος του αιτητή να επιλέξει δικηγόρο της εκλογής του, διότι η απόφαση του Κακουργοδικείου αποσκοπούσε στη διασφάλιση του θεμελιώδους δικαιώματος της απονομής της δικαιοσύνης μέσα σε εύλογο χρόνο, που είχε τόσο ο αιτητής όσο και οι άλλοι παράγοντες της δίκης και ιδιαίτερα οι συγκατηγορούμενοί του, οι οποίοι είχαν φέρει ένσταση στο αίτημα για αναβολή. 15
20
25

(β) Εφόσον το Κακουργοδικείο είχε δικαιοδοσία να εκδικάσει την υπόθεση, η χορήγηση ή μη αναβολής ήταν θέμα άσκησης διακριτικής εξουσίας σύμφωνα με το άρθρο 48 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, που δεν ελέγχεται με προνομιακά διατάγματα. 30

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Φουρή v. Δημοκρατίας (1980) 2 Α.Α.Δ 152·

Re Charalambous alias Foris (1986) 1 C.L.R. 319·

Ευσταθίου v. Αστυνομίας, (1990) 2 Α.Α.Δ. 294· 35

Re Efthymiou (1987) 1 C.L.R. 329·

Μαγκάκης, (Αίτηση 161/90, απόφαση 6/12/90)·

Υπόθεση 722/60 Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, 5 Year book 104·

Αίτηση.

Αίτηση για να χορηγηθεί άδεια στον αιτητή να υποβάλει αίτηση για την έκδοση διατάγματος certiorari και/ή prohibition.

5 *Ε. Ευσταθίου και Κ. Καμένος, για τον αιτητή.*

10 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ. Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής συγκατηγορείται με δύο άλλα πρόσωπα στο Κα-
 15 κουργιοδικείο Λεμεσού για πρόκληση κακόβουλης ζημίας με εκρηκτικές ύλες σε κατοικία κατά παράβαση των σχετι-
 20 κών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154. Αντιμε-
 τωπίζει δε χωριστή κατηγορία για κατοχή εκρηκτικών υλών, αδίκημα που δημιουργεί ο περί Εκρηκτικών Υλών Νόμος Κεφ. 54, όπως τροποποιήθηκε. Προσάπτεται επί-
 25 σης χωριστή κατηγορία κατά των δύο άλλων κατηγορου-
 30 μένων - στα πλαίσια πάντοτε του ίδιου κατηγορητηρίου - για παράνομη κατοχή εκρηκτικών υλών. Σχετικά με την υπόθεση αυτή ο αιτητής είναι υπό κράτηση από 1/4/92.

20 Η δίκη επρόκειτο να αρχίσει την 1/6/92, αλλά ματαιώ-
 25 θηκε πριν από την έναρξη της διαδικασίας γιατί οι δύο δι-
 κηγόροι που εμφανίζονταν για τον αιτητή ζήτησαν και πήραν άδεια από το δικαστήριο να αποσυρθούν από την υπόθεση. Κι αυτό γιατί προηγήθηκε συζήτηση με τον πελά-
 30 τη τους το περιεχόμενο της οποίας, όπως ανέφεραν, δεν ήθελαν να αποκαλύψουν. Στη συνέχεια το δικαστήριο διέ-
 35 κοψε για να δώσει την ευκαιρία στον αιτητή - και με τη βοήθεια του πρωτοκολλητηρίου - να εντοπίσει άλλο δικηγόρο που θα ήταν πρόθυμος να αναλάβει την υπεράσπιση του. Προηγήθηκε δήλωση του αιτητή πως ήθελε πράγματι δικηγόρο αλλά δεν είχε υπόψη του ποίον. Φαίνεται όμως
 30 ότι ο αιτητής δεν θέλησε να εκμεταλλευθεί το χρονικό διά-
 στημα που του παρασχέθηκε για αυτό τον σκοπό. Όταν, ύστερα από σύντομο διάλειμμα, το δικαστήριο επανάρχι-
 σε τη συνεδρίαση του, ο αιτητής δήλωσε πως δεν ήθελε να
 35 επικοινωνήσει με δικηγόρο από τηλεφώνου, αλλά επιδίω-
 κκε προσωπική συνάντηση, λόγω της σοβαρότητας των κα-
 τηγοριών που έπρεπε να αντικρούσει.

Το δικαστήριο εξήγησε πως το πρώτο βήμα ήταν η επιλογή του δικηγόρου και θα ακολουθούσε ασφαλώς η προσαπτική συνεννόηση. Η αντίδραση του αιτητή ήταν "δεν μπορώ να βάλω (δικηγόρο) τον πρώτο τυχόντα". Τα διαμειφθέντα κατά την 1/6/92 είναι καταχωρημένα στα πρακτικά που τηρήθηκαν και καταλαμβάνουν σχεδόν δύο σελίδες. Το δικαστήριο προθυμοποιήθηκε να διακόψει και πάλιν εξηγώντας στον αιτητή ποιος ήταν ο καλύτερος τρόπος να έχει επικοινωνία "με όποιο δικηγόρο εσύ θεωρείς κατάλληλο" τονίζοντας και την ανάγκη να μην χάνεται άλλος πολύτιμος χρόνος. Η απάντηση αυτή τη φορά ήταν "δεν έχω υπόψη μου (δικηγόρο). Αν θέλετε να με δικάσετε χωρίς δικηγόρο δικάστε με." Τέλος το δικαστήριο παραχώρησε προθεσμία δύο ημερών αναβάλλοντας την υπόθεση για την 3η τρέχοντος μήνα. Και τόνισε ότι πέρα από την αναγκαιότητα να εξασφαλίσει ο αιτητής τις υπηρεσίες δικηγόρου είχε να σταθμίσει και την ανάγκη για την ταχεία απονομή της δικαιοσύνης.

Στις 3/6/92 ο αιτητής πληροφόρησε το δικαστήριο πως ο δικηγόρος κ. Ε. Ευσταθίου δέχθηκε την εντολή να τον υπερασπίσει, αλλά θα ήταν ελεύθερος υποχρεώσεων μετά τις 15/7/92. Αυτό βεβαιώνει ο θείος του αιτητή σε ένορκη αίτηση που συνοδεύει και υποστηρίζει την κρινόμενη αίτηση. Όμως το γεγονός προκύπτει και από το πρακτικό που τηρήθηκε στις 3/6/92 και συγκαταλέγεται ανάμεσα στα προσκομισθέντα έγγραφα. Η δήλωση του αιτητή ισοδυναμούσε, όπως ορθά θεώρησε το Κακουργιοδικείο, με υποβολή αιτήματος για αναβολή μέχρι 15/7/92. Ο δημόσιος κατήγορος, επικαλούμενος την υπόθεση *Φουρή και Αλλων ν. Δημοκρατίας* (1980) 2 Α.Α.Δ. 152, έφερε ένσταση. Στην αναβολή εναντιώθηκε και ο δικηγόρος των συγκατηγορουμένων του αιτητή.

Το δικαστήριο έκρινε, βασιζόμενο στην *Φουρή*, ανωτέρω, ότι ο αιτητής επικαλέστηκε το συνταγματικά κατοχυρωμένο δικαίωμα του "κατά τρόπον και υπό περιστάσεις που οδηγούν τη διαδικασία σε αποτελμάτωση και αποτελεί επομένως κατάχρηση του δικαιώματος." Περαιτέρω ανέφερε πως έπρεπε να επιλέξει άλλο δικηγόρο να τον αντιπροσωπεύσει εφόσον ο κ. Ευσταθίου δεν ήταν ελεύθε-

ρος. Και το δικαστήριο πρότεινε να διακόψει τη συνεδρίαση του για να δώσει οδηγίες στον πρωτοκολλητή να παράσχει κάθε δυνατή βοήθεια προς την κατεύθυνση αυτή. Η

5 ακόμη να παρακληθεί ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Λεμεσού να μεριμνήσει, σε συνεννόηση με τον αιτητή, για τη νομική εκπροσώπηση του τελευταίου. Ακολούθησε διάλογος - είναι καταχωρημένος στα πρακτικά - για να διακριβωθούν οι προθέσεις του αιτητή, αλλά ήταν αμετακίνητος στην άποψη του να αναλάβει την υπόθεση ο δικηγόρος που πρότεινε, που δεν ήταν καν παρών στο δικαστήριο. Μπροστά σ' αυτή την εξέλιξη το δικαστήριο

10 αισθάνθηκε πως είχε υποχρέωση να προχωρήσει στην ακρόαση. Αρχισαν δε να καταθέτουν μάρτυρες της κατηγορίας.

15 Ο αιτητής αποτελείται τώρα να του δοθεί άδεια να καταχωρήσει αίτηση για την έκδοση ενταλμάτων certiorari και prohibition. Το πρώτο για ακύρωση της διαδικασίας που έγινε μέχρι τώρα και prohibition για να απαγορευθεί

20 στο Κακούργιοδικείο να συνεχίσει την εκδίκαση της υπόθεσης.

Ο δικηγόρος του αιτητή υπέβαλε στην ουσία ότι είναι περισσότερο από πρόδηλο πως η κρινόμενη είναι κατάλληλη περίπτωση για χορήγηση άδειας για τους εξής λόγους:

25 1) Η απόφαση του Κακούργιοδικείου να απορρίψει το αίτημα για αναβολή της ακρόασης σε μεταγενέστερο χρόνο για να παραστεί ο δικηγόρος που είχε ήδη επιλέξει ο αιτητής παραβιάζει τα άρθρα 12.5 (γ) και 30.3/(δ) του Συντάγματος. Πρόκειται για τις διατάξεις που κατοχυρώνουν το δικαίωμα κάθε κατηγορουμένου για ελεύθερη

30 εκλογή δικηγόρου.

(2) Ότι η περίοδος των 2 ημερών που δόθηκε στον αιτητή (από 1η μέχρι 3η τρέχοντος μήνα) δεν αποτελεί ικανοποιητικό χρονικό διάστημα για να προπαρασκευάσει

35 την υπεράσπιση του. Έχουμε επομένως και παράβαση του άρθρ. 12.5(β). Η ενέργεια του δικαστηρίου στο προκείμενο είναι αντίθετη με την ιδέα της ακριβοδίκαιης δίκης (fair

trial) και της αρχής της ισότητας των όπλων στην ποινική δίκη.

Η άρνηση του πρωτόδικου δικαστηρίου να ικανοποιηθεί το αίτημα αυτό αντίκειται επίσης στις διατάξεις του άρθρ. 6(3) (γ) της Συνθήκης της Ρώμης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, που αποτελεί τμήμα του ημεδαπού δικαίου με τον κυρωτικό νόμο 9/62.

(4) Η απόφαση για συνέχιση της διαδικασίας στην απουσία του δικηγόρου του αιτητή αντιβαίνει και στους κανόνες της φυσικής δικαιοσύνης.

Ο κ. Ευσταθίου στήριξε την εισήγηση του στην απόφαση *In Re Onisiforos Charalambous alias Foris & Another* (1986) 1 C.L.R. 319. Ήταν περίπτωση στην οποία Κακουργιοδικείο απέρριψε αίτημα για αναβολή της δίκης για μερικές ημέρες για να μπορέσει να παραστεί ο δικηγόρος των κατηγορουμένων που ήταν απασχολημένος σε υπόθεση σ' άλλο Κακουργιοδικείο, η δε απόφαση του ακυρώθηκε. Ας σημειωθεί ότι επρόκειτο για το δικηγόρο που τους είχε υπερασπίσει προηγουμένως για το ίδιο αδίκημα, αλλά διατάχθηκε επανεκδίκαση. Περαιτέρω υποστηρίχθηκε η θέση ότι το δικαστήριο πλανήθηκε στην απόφαση του και παρερμήνευσε το νόμο γιατί σε δύο τουλάχιστον περιπτώσεις ανέφερε πως ήταν πλεονέκτημα για τον αιτητή να υπερασπίζεται από δικηγόρο, ενώ αναντρίρρητα αποτελεί δικαίωμα που προστατεύεται από το σύνταγμα.

Το πεδίο εφαρμογής των συνταγματικών και άλλων διατάξεων στις οποίες έγινε επίκληση εξετάστηκε σε μια σειρά αποφάσεων. Το ισχύον δίκαιο αναγνωρίζει την ελευθερία εκλογής του δικηγόρου. Ο κατηγορούμενος μπορεί να διαλέγει μόνος του το συνήγορο του. Ο λόγος είναι για να μπορεί να του έχει εμπιστοσύνη. Όμως η εξάσκηση του δικαιώματος εκλογής πρέπει να εναρμονίζεται με άλλες συγκλίνουσες συνταγματικές επιδιώξεις. Μια τέτοια θεμελιώδης επιδίωξη, που θέτει το άρθρ. 30.2 του Συντάγματος, είναι η απονομή της δικαιοσύνης μέσα σε εύλογο χρόνο, που είναι το πιο σημαντικό συστατικό της ακριβοδίκαιης δίκης. Βλέπε *Ευσταθίου ν. Αστυνομίας*

(1990) 2 Α.Α.Δ. 294.

Σε συνάφεια με αυτά έχει τη θέση της εδώ η παρατήρηση στην *In Re Efthymiou* (1987) 1 C.L.R. 329, 333.

5 "Όπου τα θεμελιώδη δικαιώματα είναι συνυφασμένα με την αποτελεσματικότητα της δικαστικής λειτουργίας πρέπει να ασκούνται και να εφαρμόζονται με τρόπο που να διασφαλίζονται οι παράλληλοι σκοποί του Συντάγματος."

10 Μια σε βάθος επισκόπηση της νομολογίας κάμνει ο δικαστής Πιχής στην απόφαση του στην Αίτηση *Μιχαήλ Μαγκάκης* αρ. 161/90 ημερ. 6/12/90. Εκεί παραγνωρίστηκε πάλιν αίτημα αναβολής για να εμφανιστεί ο δικηγόρος του κατηγορουμένου που συμμετείχε σε προαναγγελθείσα αποχή των δικηγόρων από τα καθήκοντα τους στα δικαστήρια. Αίτηση για παραχώρηση άδειας για διατάγματα 15 της ίδιας φύσεως δεν έγινε δεκτή, γιατί, ανάμεσα σ' άλλα, δεν διαπιστώθηκε υπέρβαση εξουσίας. Στην ουσία το δικαστήριο αρνήθηκε να εξαρτήσει τη λειτουργία του "από την επιθυμία του δικηγόρου να εμφανιστεί και να υπερασπίσει τον κατηγορούμενο". 20

Αλλά ας ξαναγυρίσουμε στα γεγονότα. Αποδοχή του αιτήματος του κατηγορουμένου θα σήμαινε καθυστέρηση που πλησιάζει τον 1 1/2 μήνα. Οι άλλοι παράγοντες της δίκης, και ιδιαίτερα οι συγκατηγορούμενοι του αιτητή, 25 διατύπωσαν σοβαρές αντιρρήσεις για τις αρνητικές επιπτώσεις μιας αναβολής. Αυτό είναι ένα πρόσθετο στοιχείο που διακρίνει την περίπτωση από τη *Χαραλάμπους*, ανωτέρω. Το δικαίωμα επιλογής δικηγόρου, όπως τονίζουν οι αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων 30 Δικαιωμάτων, που αφορούν στην ερμηνεία του άρθρ. 6(3) (γ) της συνθήκης και που είναι ταυτόσημες με τις πρόνοιες του κυπριακού Συντάγματος, δεν είναι απόλυτο: 722/60: 5 Yearbook 104. Από την άλλη έχουμε επισημάνει τον συσχετισμό της χρήσης του δικαιώματος με το πλαίσιο και 35 τους σκοπούς της δίκης, όπως διαγράφονται από το Σύνταγμα και όπως ερμηνεύθηκαν από τη νομολογία.

Το Κακούργιοδικείο δεν αρνήθηκε στον αιτητή δικηγόρο της εκλογής του. Η τουλάχιστον δεν αρνήθηκε ολοκληρωτικά στον αιτητή τέτοιο δικαίωμα, κάτι που θα αντίκειτο στους κανόνες της φυσικής δικαιοσύνης γιατί θα έπληττε το δικαίωμα ακρόασης. Αντίθετα, από το υλικό 5 που παρέθεσα, είναι φανερό η αγωνιώδης προσπάθεια του δικαστηρίου να βοηθήσει τον αιτητή να προσλάβει δικηγόρο της εκλογής του, εφόσον ο δικηγόρος που ανέφερε δεν ήταν σε θέση να αναλάβει το έργο της υπεράσπισης για τόσο μεγάλο διάστημα. Και ούτε ήταν παρών ο ίδιος. Αν 10 το δικαστήριο έστεργε στην ικανοποίηση του αιτήματος θα προκαλείτο επικίνδυνο ρήγμα στην απονομή της δικαιοσύνης ως και δυσαρμονία στους στόχους της ποινικής δικαιοσύνης. Παράλληλα μια τέτοια απόφαση θα αντιστρατευόταν τα συνταγματικά δικαιώματα των 15 άλλων ενδιαφερομένων.

Περαιτέρω δεν δικαιολογείται η διαπίστωση ότι δεν παρασχέθηκε ικανοποιητικός χρόνος στον αιτητή να προετοιμάσει την υπεράσπισή του. Τέτοιο ζήτημα δεν είχε καν τεθεί μπροστά στο δικαστήριο. Ούτε στοιχειοθετείται πα- 20 ράβαση της αρχής της ισότητας των όπλων από την οποία, ομολογουμένως, διαπνέεται η δομή της ποινικής δικαιοσύνης. Δεν ανατράπηκε η ισορροπία που πρέπει να υπάρχει στα δικαιώματα του κατηγορούμενου-αιτητή και των άλλων διαδίκων. Θα πρέπει να ειπωθεί ότι η αναφο- 25 ρά του δικαστηρίου σε πλεονέκτημα από την πρόσληψη δικηγόρου δεν προδίνει άγνοια της φύσης του δικαιώματος. Τούτο μπορεί να συναχθεί από το διάλογο του δικαστηρίου με τον αιτητή και από την ίδια την υπό αναθεώρηση απόφαση, που αναφέρεται με καθαρότητα σε δικαίωμα 30 που διασφαλίζεται από το σύνταγμα.

Τα αδικήματα για τα οποία κατηγορείται ο αιτητής εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Κακούργιοδικείου. Η αναβολή ή μη της υπόθεσης είναι θέμα άσκησης διακριτικής εξουσίας (άρθρ. 48 του Κεφ. 155) και δεν ελέγχεται με 35 προνομιακά διατάγματα: *Μ. Μαγκάκης*, ανωτέρω. Η άποψη αυτή ισχυροποιείται απ' ότι αναφέρει ο αρχιδικαστής Goddard σε απόφασή του που περιέχεται στο 117 J P Jo 706:

"To make an order of certiorari because justices had refused to grant an adjournment would be to extend the ambit of the remedy beyond all authority and that the application must be refused."

- 5 Συνειπώς η αίτηση πρέπει να απορριφθεί γιατί η απόφαση του Κακούργιοδικείου δεν μπορεί να είναι ανττειμένο αναθεώρησης με προνομακά διατάγματα. Αλλά και αν ακόμη ήταν αναθεωρήσιμη πάλιν θα την απέρριπτα
- 10 γιατί δεν θεμελιώθηκε εκ πρώτης όψως υπόθεση ότι παραβιάστηκαν τα δικαιώματα του αιτητή.

Η αίτηση για χορήγηση άδειας απορρίπτεται.

Η αίτηση απορρίπτεται.